

SOPRONI HIRLAP

MEGJELENIK: SZERDÁN, PÉNTEKEN ÉS VASÁRNAP.

Előfizetési árak: egész évre 16 korona, negyed évre 4 korona. Neptanítóknak, községi és körjegyzőknek egész évre 12 korona. Egyes szám ára 10 fillér.

Felelős szerkesztő:

Dr. Gaár Vilmos.

Társ-szerkesztő:

Rábel László.

Előfizetési pénzek a szerkesztőségbe: várkerület 72. küldendők. Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal: Romwalter K. és Fia cég. Hirdetések díjszabás szerint.

Ébredés.

(—ó.) Mozdul a tetszalott; a szunnyadó természet levetette jeges páncélját és ébredezni kezd hosszantartó álmából.

Valami jóleső fuvallat üdésege csapja meg arcunkat és érintésére mintha magunk is valamely dermesztő álomból ébrednénk, úgy érezzük. Közeli a tavasz.

Ólomszürke felhők sulyos tömegét átlátszó báránnyelű felhők váltják fel s ahol ezek a felhők szétválnak, örök tisztaságában ragyog le reánk az égbolt azur kárpitja.

A tavaszodó természet életre pattantja a holt rügyet, melynek ifju napsugár melege kölcsönöz üde színt; élet, mozgás, elevenség, vídám zaj váltja fel az egyhanguságot.

Ez március, az ébredés! Új életkedv járja át bensőnk, s tettvágy acélozza meg izmainkat a cselekvésre.

De nemcsak a természetet szabadítja fel békéből ez a esodás március; a világtörténelem tanúsága szerint a szabadság virága is a legtöbb népnél az ő kebelén sarjadoszott fel.

A nagy Caesar hatalmát is március döntötte meg, s majd kétezer évvel később ugyancsak március Idusán dobbant meg e nemzetnek szive, — és dobbanását meghallotta a vén Európa.

Dicső nap volt az. A márciusi szellővel egy új eszmeáramlat tört utat magának, mely ott született a Szajna partján s életrekelve lázba hozta a nemzeteket. Hozzánk is eljutottak hullámverései és az apathiába merült nemzet felébredett hosszú téltenségből.

Elkölzölgött újból ez az emlékező nap, feltámadásunk ünnepe. Kegyeletes érzésekkel idézzük fel a büszke emlékeket, melyekről apánk regélt nekünk esodadolgokat.

Elvonulnak előttünk a legendák nagy alakjai; érezni véljük a letűnt idők lüktetését s mintha pusztá említésükre is valami édes, mámorító érzés kapná meg szívünket.

Rideg korunk talajából jóformán kivestek a nemesebb, a kormozgató eszmék. Eltörpültünk s önző érdekharcainkban szinte jól esik a mult ragyogó példáin fellelkésülnünk egy-egy pillanatra.

Ragadjuk meg ez alkalmat s ne törődjünk azzal, ha az aggodó kishitűség sovínizmusnak bélyegzi ünneplésünket. Kinek szeméi gyengék, ne is tekintsen a multak napfényes példáira, mert úgy lehet, kárát vallja.

Március tizenötödike a mi történetünkben korszakot alkot; Klio is feljegyezte azt örökéletű naplójába. Ki vonná tehát kétségbe jelentőségét? Majd félszázad választ el bennünket e naptól, de melegét most is érezzük és ma is annak a fénye aranyozza meg alkotmányunk lapjain a betűket.

Készüljünk tehát a közelgő ünnepre, hogy méltóképpen ülhessük meg azt. Sopron város hazafias közönsége bizonyára szívesen lesz azon, hogy március Idusa valósággal is azzá legyen, minek jelentőségénél fogva lennie kell.

Mert ha a törvényhozó nem is iktatta törvénybe, hogy e nap nemzeti ünnepnek tekintessék, meg vagyok győződve róla, hogy a magyar mindenkori annak fogja tartani, a lelke mélyén gyökerező törvény erejénél fogva.

Ünneplésünk ne csupán külsőségekben nyilatkozzék, de hordja magán a komoly meggyőződés jellegét.

Dicsérettel kell e tekintetben az Irodalmi és Műv. Körről megemlékeznünk, mely hivatását helyesen értelmezte, mikor elhatározta, hogy a nemzeti ünnepet a nap keretéhez illő programmal fogja megülni. E munkában méltó társul szegődik hozzá a Férfidalkör.

Am mi azt óhajtanók, hogy az ünnepély keretei kiszélesedjenek és mintegy általánosságban az egész város lakossága részt vegyen abban. Nem politikai tüntetésről van szó, mert hiszen a hazafias eszmék ünneplése nem egyetlen pártnak privilégiuma, hanem minden honpolgárnak szent kötelessége.

E szent kötelesség tudatában szólalunk mi fel, mert meggyőződésünk, hogy csak az a nemzet érdemes a jövőjére, mely multját meg nem tagadva, a szabadságeszmék ünneplését templomba menetelnek tekinti, hol szívesen mutat be hálaáldozatot.

Rábaszabályozás.

A Rábaszabályozás fontos műve kritikus stádiumban van, amennyiben a földművelési minisztertől várja azon kérdés eldöntését, hogy a szabályozási munkálatokat az idén befejezzék-e, vagy a kiegészítés munkájával folytassák, vagy pedig — ez a harmadik kérdés — a szabályozási műveletet teljes foganatosítása már most is bekövetkezzék?

A szabályozási törvény ugyanis a szabályozást két részre osztotta.

Az első részt a Rába és mellékfolyóinak szabályozása, illetve az általuk érintett vidék ármentesítése, a győr-patonai esatorna s a Hanság-esatorna megépítése, kis Duna partjánvédtöltések emelésének munkálataiból áll.

E munkálatokra előirányozva volt 6 évi munkaidő és 6,600.000 ft költség.

Az előirányzatnál az 1892. év végével befejezett munkaidő alatt hasonlíthatatlanul több műtárgy épült: 8.173,147 köbméter földmunka helyett pedig 8.748,189 köbméter földmunkát, vagyis az előirányzatnál 575,042 köbméterrel többet végeztek.

Az összes munkálatok eddigi kiadásainak érdekes mérlege a következő:

A Rába szabályozására kifizetett	
a befejezett munkálatok után	2582157 ft 22 kr.
A Rába még be nem fejezett, de folyamatban levő munkálatok után	31074 „ 54 „
A Rábca szabályozására	1,439,714 „ 94 „
A Marcal szabályozására	520517 „ 52 „
A Jend-lórét esatorna be nem fejezett munkálataira	21173 „ 30 „
A Kis-Duna elleni árvédelemre	17942 „ 60 „

Atvitel 4,612,580 ft 12 kr.

A SOPRONI HIRLAP TÁRCÁJA.

Tavaszi tünődés.

„Itt a tavasz!” Mily ócska téma,
De a futás hiába már;
Talán kiránthat még a véna,
Hogy rám ne zúgjak: „oh számár!”
Csak öszvérnek mehettek, akkor —
Nagy természet — már áldalak
S te, birkanyáj előtt a faktor,
Epedhetsz értem, mint tavaszkor
A fűzfalantos, én hívem,
Azért nem foglak szánni, nem!

A ménes közt szerzek magamnak
Polgárjogot, hol a rugást,
Amelylyel főnökim fogadnak —
Ha visszarugom — koplalást
Vagy száműzést szegény fejemre
Nem fognak mérni még ezért,
Sőt tán böles fúziót teremve,
Még általam lézzen vezetve
Ez az elámulat diszesapat
És főnre még babér tapad.

Mert az csak emberek divatja,
Hogy ott keresnek jó magot,
Hol a való el van takarva
S habár a lényeg föltra-folt,
A külsőséggel már ma minden
Tartózkodás leküzdhető,
Agótt tisztelnék már a pinesben
S ha szép gúnyát adott az Isten,
Lehetsz akármilyen tinó
Duskálhatsz abban, ami jó.

Alkoss becseset, magában annak
Hatása még kétes nagyon;

Hozsannával csak úgy fogadnak,
Ugy jutsz csak át árkon, fagyón.
Ha magzatoddal összefüvve
Kedves fiú vagy magad is,
Misként nem lesz a kályha fűtve
S fogad hiába fáj a sültre,
A nagy zajt túl nem harsogod,
Letorkol a sok fölkapott.

De miben tornyosuljon össze
A kedvesség, mely megkapó,
Kinek s mikor kell alma, kórte?
Hisz ép ezt volna tudni jó!
Am ez üres, esőesnap divatnak
Nyitját nem adja száz tudós,
Ha nem született oly kamasznak,
Kiért a majmok hajba kapnak:
Hiába küzdés, vád, panasz,
Földhöz ragadt Lázár maradsz.

De nem, hiszen tavasz van újra,
És ez megenyhít sok sebet;
A természet nem hajt a gúnyra
S rágalmakon nem édeleg.
Oh nyíllatok, hát szép virágok,
Ölelj kebledre, zöld mező,
Ringassatok megint el, álmok,
S ha őszszel ismét desperálok
Jajjal, keservvel egy felet
Talán tán még befűthetek?

FENYÉRI MÓR.

Az atyai szóért.*)

— Rosegger. —

— A Soproni Hírlap eredeti tárcája. —

Alapjában véve nem kaptam rossz nevelést, sőt inkább semilyent sem. Ha jó, istenfélő engedelmes, illetudó gyermek voltam, úgy szüleim megdicsérték;

* A híres stajer író „Gyermekek” című beszélykötetéből.

ha annak ellentéte voltam, nyersen megdorgáltak. A dicséret majdnem mindig jól esett, s az az érzetem volt mellette, mintha hoszsúságra növekedném, mert némely gyermek olyan mint a növény, mely csak a napfényen növekszik karesura.

Apám azonban azon véleményen volt, hogy nemcsak hoszsúságra kell növekednem, hanem szélességre is; erre pedig a komolyság jó.

Anyámnak csak szeretete volt számomra. A szeretetnek nincs szüksége indokolásra. Anyám mégis azt mondta: jól nevelt gyermekek szigorúság által könnyen elronthatók. A szigorúság növeli az ifjkorban mindig meglevő ellentmondási szellemet, mert mindig és mindig új táplálékot nyújt neki. Sokáig szunnyad ugyan az, úgy, hogy a szigorúság látszólag jótékonyan hat, de ha a gyermek egyszer fölött, akkor zsarnoka lesz azoknak, kik gyámoltalan korában fölötté zsarnokoskodtak. A szeretetteljes bánásmód ellenben már jókor megbénítja az ellentmondási szellemet. Gyermekeiszvek olyanok, mint a viasz, a viaszdarabot pedig csak akkor esavarhatjuk ujjaik közé, ha előbb fölmelegítettük.

Apámnak ugyanez lehetett a véleménye, de nem értett hozzá, hogy jóindulatának és szeretetének kifejezést adjon; a munkával és gonddal terhelt emberek minden szelidsége mellett esendes, komoly viselkedése volt. Gazdag humorát csak később ragyogtatta előttem, midőn sejtette, hogy már elég érett vagyok ahhoz, hogy azt megértsem. Azon években, midőn az első tucat nadrágot eltéptem, éppen nem sokat törődött velem, kivéve, ha valami rossz fát tettem a tűzre. Ilyenkor szigorának szabad folyást engedett. Szigorúsága és büntetésem rendesen abban állt, hogy odaállt elélem, messzehangzó, haragos szavakkal lelki szemeim elé tartotta hibámat s megnevezte a büntetést, melyet megérdemelttem volna.

A vihar kitörtkor odaálltam apám elé, legelő karokkal mintegy megkövülve állva maradtam előtte s a heves dorgálás alatt mozdulatlanul haragos arcába

	Athozat	4,012,580	frt	12	kr.
Kisajátításokra		97,201	"	68	"
Tartalék-alapra		18,216	"	07	"
Kezelés és felügyeletre		53,236	"	75	"
	összesen	6,222,538	frt	46	kr.

Az előirányzatból tehát a teljesített többmunkálatok dacára 377,461 frt 54 kr. megtakarítás mutatkozik.

A folyó évben a szabályozási törvény alapján okvetlenül teljesítendő munkálatok 514,295 frt költséget igényelnek.

A szabályozási művelet tökéletessége érdekében pedig 2 millió frt költségelőirányzati munkálat teljesítése mutatkozik elkerülhetetlenül szükségesnek.

A szabályozási törvény azonban ez indokolásban a belvizrendezést és a Fertő lecsapolást az első rész folyamánaképp folytatandónak mondja ki, tehát ugy a társulati alapszabályok, mint a törvény intenciói indokolják, ha a földmívelési miniszter ezen, vagyis a teljes rábaszabályozási munkálatok kivételét elegendőnek.

Mindezen kérdésekre a választ a legközelebbre várhatjuk.

Ezen határozatokat a Soproni Hirlap — mint eddig is — azonnal ismertetni fogja, hogy a közérdeklődést kielégítse.

HELYI HIREK.

Eljegyzés. Élv Ferenc, a soproni kir. törvényszék vizsgálóbírója eljegyezte *Königer* Kálmán osli földbírtokosnak bájos, szép leányát, *Königer* Irén kisasszonyt.

Áthelyezés. *Fejes* József m. kir. honvédelmi hadnagy Miskolcra a soproni 18. honvédelmi ezredhez helyeztetett át.

Halálozás. A *Szilvász*-családot újabb súlyos csapás érte: csak a napokban hantolták el Budapesten *Gärtner* Sándorné, szül. *Szilvász* Lujzát, most pedig arról értesítünk bennünket, hogy *Szilvász* Boldizsár farádi tekintélyes földbírtokos, a vármegyei törvényhatósági bizottság tagja, szombatra virradó éjjelen hosszas szenvedés után elköltözött az élok sorából. Áldás emlékezetén!

Névváltoztatások. Kk. *Geist* Pál, Sándor és Rajmond környei illetőségű soproni lakosok vezetéknevüket *Gárdonyi*-ra — valamint *Reidl* N. János soproni illetőségű pécsi lakos vezetéknevüket *Rákosi*-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

A pápa Esterházy Miklós Móríc grófnak Rampolla bíbornok államtitkár által elismerését fejezte ki a soproni kath. nagygyűlésen való elnökségeért és elnöki megnyitó beszédeért.

Gyászhir. *Isola* Teréz, 73 éves matróna, pénteken este fél 11 órakor meghalt. Ma vasárnap délután fél 5 órakor temetik el a Szt-Mihály-temetőben.

néztem. Belsőleg mindig megbántam a hibát s világos tudatával bírtam a vétkeknek. De másféle érzésre is emlékszem, mely ilyen korholások alkalmával erőt vett rajtam: valami sajátságos belső reszketés volt, valami inger és kéjézet, ha a szózápor ugy Isten igazában rám zúdult. Könyek toltak szemembe, lefolytak arcomon, de én rendületlenül álltam, mint a fűcska, apámra néztem és megmagyarázhatatlan gyönyörűséget éreztem, mely abban a mértékben növekedett, minél tovább és minél hevesebben mennydörgött előttem apám.

Ha aztán hetek múltak el anélkül, hogy valamit ölidéztem volna, s apám mindig jó indulattal és szó nélkül haladt el mellettem, lassankint megint újra ébredni kezdtem, s megérni kezdtem bennem a vágy, hogy valamit elkövessek, s mi apám haragját felkeltse. Ez nem azért történt, hogy bosszantsam, mert nagyon szerettem: bizonyára nem rosszakaratból tettem, hanem valami más okból, melyről akkor nem tudtam magamnak számot adni.

Igy egyszer elérkezett szent karácsony estéje. Apám megelőző nyáron egy kis fekete feszületet vett Máriacéllben, melyen egy ölből öntött Krisztus és az ugyanazon anyagból készített kintőszekők függtek. Ez a tárgy rejtekében maradt karácsony estéig, melyen apám azt előkereste ruhaszekrényéből s ráállította a házi oltárra. Én bevártam azt az órát, melyben szüleimnek s a házbelieknek dolguk akadt kinn a gazdasági épületekben és a konyhában, hogy a nagy ünnepre készüljenek, s ép tagjaim veszélyeztetésével levettem a feszületet az oltárról, leültem vele a sarokba s kezdtem szétszedni. Valami gyönyörűség teltet abban, midőn kusztórámmal előbb a létrát, aztán a esipóvasat és kalapácsot, majd Péter kakását, végre magát a Krisztust lefeszegtettem a keresztről. A részek így külön-külön sokkal érdekesebbek voltak, mint előbb együtt. Mikor készen voltam a szétszedéssel, s a részeket megint össze akartam rakni, de nem tudtam, heves rettegés fogott el s úgy éreztem, mintha valaki nyakamat szorongatná.

Utadómentesség a törvényhatósági városokban. A kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg, mult évi október 20-án 58,753. sz. a. a törvényhatósági joggal felruházott városokhoz intézett körrendeletében kimondotta, hogy az állam hivatalnokaira, a törvényhatósági tisztviselőkre és hivatalnokokra, továbbá a néptanítókra, körjegyzőkre, illetményeik után, törvényhatósági joggal felruházott városokban előírt kereseti adójuk alapján az 1890 évi I. te. 23. §-ában említett utadó ki nem vehető. Több törvényhatósági joggal felruházott város kérdést intézett a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy ez a rendelet a multa, vagyis az 1891., 1892. évekre már kivetett s nagy részben már beszédett utadóra vonatkozólag is alkalmazandó-e, vagy pedig ez az adómentesség csak az 1893. évtől kezdve érvényesítendő-e? A kereskedelemügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértőleg ez ügyben most egy új körrendeletet küldött a törvényhatósági joggal bíró városoknak, melyben kijelenti, hogy a tényleges szolgálatban álló és nyugdíjazott állami és közigazgatási tisztviselők, valamint a néptanítók és körjegyzők, nemkülönbén a törvényhatósági joggal bíró városokban állandóan lakó lelkészek terhére a törvényhatósági joggal bíró városokban az illetményeik után járó kereseti adó alapján az 1891. és 1892. évekre előírt utadó leirandó, s az általuk már befizetett összegek részükre visszafizetendők. A fentjelzett utadómentességet a miniszter egyidejűleg az 1886. évi XXII. te. 138. §-ának második bekezdése alapján a törvényhatósági joggal felruházott városokban állandóan lakó lelkészekre, illetőleg ezeknek ama javadalmaira is kiterjesztette, melyeket kizárólag az illető egyházközségben viselt lelkészi hivataluk után élveznek.

Huszár gyerek. A ténsasszony mosolyogva viszi panasza a eselődét a biztos elébe. A leány erőteljes, szűz, magas, mint egy dragonos káplár. Szégyenkezve sompolyog az asszonya után.

— Huszár járt nálunk az éjjel — mondja az asszony.
— Az ám, veres nadrágban — kótyban bele a eselőd.
— Hát aztán? — kérdi a biztos.
— Hát bejött, aztán azt kérdezte tőlem: Hogy vagy Mariska? Mondom micsoda Mariska? Én nem vagyok Mariska. Nézze, hogy kimenjen innen.

— Aztán kiment? — kérdezi tovább a biztos, akit mint bünyű vizsgálat és szakembert kiválóan érdekel a dolog.
— Dehogy, kérem. De azt mondtam, hogy lármát csapok. Be is zörgöttem a ténsasszony szobájába.

— Hát aztán?
— Hát aztán ma reggel hiányzott az urnak a féleipője. Elvitte magával.
— Nem volt az huszár te, hanem baka.
— De huszár volt az kérem, — mondja a leány. — Mert látam a ruháján.
— De hiszen sötét volt a konyhában.
— Sötét.
— Hát akkor hogy láttad?
Pírulva simogatta a kötőjét a leány:
— Utána néztem...

A kedvelt Munczi-féle zenekar *Makkai* Béla ügyes vezetése mellett ma vasárnap este 8 óratól kezdve muzsikál a *Ries*-féle vendéglő éttermében.

— Hej, ha ma csak a szidásnál marad... — Azt mondtam ugyan magamba, hogy a fekete feszület így sokkal szebb, mint előbb volt; a hohowageni kápolnában is van egy fekete kereszt azon sines semmi, s az emberek mégis odajárnak imádkozni. Aztán mi szükség karácsonykor fölfeszített Istenre? Annak a jászolban kell fekdínie, mondja a plébános. En ezt megcsinálom.

Az ólomkrisztusnak lábait meggömböztettem, karjait keresztbe fektettem mellén, szépen elhelyeztem anyám varró kosárkájában s jászolomat a házi oltárra állítottam, míg a keresztet elrejtettem a szülői ágy szalmájában, nem gondolva arra, hogy a kosárkának el kellett árulnia a keresztlevélt.

A végzet csakhamar beteljesedett. Anyám vette észre legelőször a csinyt. Vajjon, hogy kerül ma a varrókosár oda föl a szentképek közé?

— Kinek volt utjában az a feszület ott a falon? — Kérdé vele egyidejűleg apám.

Én kissé oldalt álltam s úgy éreztem magamat mint a szomjazó, kinek most erős mirhabort kell inni. Valami különös szorongás ösztönzött, hogy még inkább háttérbe vonuljak.

Apám felém jött és majdnem szerényen kérdező, nem tudom-e hova lett a feszület? A következő percben már ott álltam előtte mint a gyertya és arcába néztem. Ő ismételte kérdését, s én kezimmel az ágyra mutattam; megjelentek a könyek, de úgy hiszem egyetlen izom sem mozdult meg arcomban.

Apám előkereste az elrejtett feszületet és nem volt mérge, csak meglepve, midőn a szent tárgy eltörtetését látta. Szomjuságom a mirhabort után növekedett. Apám a tar feszületet az asztalra állította.

(Folyt. köv.)

Végrehajtás egy krajcárért. A Cs—K. és V. írja: Osapó Márton esornai eszmadiamester egy krajcár adóval maradt hátralékban. Ő azt az egy krajcárt a felszólítás után Czinder esküdtnék le is fizette, de két krajcár végrehajtási költséget lefizetni vonakodott. Ezért azután hushordó kosarát lefoglalták, amelyet az illető sehogy sem akar kiváltani, mert bőjt van s ilyenkor a kosárra nincs szüksége.

A tamási templom építését — mint ottani levelezőnk írja — legközelebb megkezdik. A templom körülbelül 30 000 frtba fog kerülni. A vallási alap 17,000 frttal járult a költségek fedezéséhez.

A fatenyésztés érdekében. A magyar földhitel-intézet a gyümölcsfa-tenyésztés előmozdítása érdekében pályázatot hirdet. Pályázhatnak oly tanítók, kik a községi faiskolát kezelik s azzal nagyobb sikert értek el. A pályázat áll: 10 éven keresztül minden évben 1 háromszáz forintos, 2 kétszáz forintos és 18 száz forintos jutalomdíjból. A jutalom odaítélésénél a filloxa által elpusztított vidékek pályázói részesülnek különösen előnyben.

A szanyi plébánia. A nemrég megüresedett szanyi plébániát a héten töltötte be a megyés püspök. A kinevezés papi körökben nagy feltűnést keltett, mert az új plébános *Sinkó* István dr. th. kanonok lett. Az ambíciójáról és szerénységéről ismert tehetséges fiatal pap maga kérte e kinevezést, hogy néhány évig alkalma legyen lelképásztorkodni, mert a kanonokságra még fiatalnak érzi magát és ezen díszes állásra még várhat. A megyés püspök kinevezése pedig így kezdődik: Ámbár önt kanonokká szándékoztam kinevezésre előterjeszteni s tudatja, hogy mégis saját kérelmét főpásztori kegyének jele gyanánt teljesíti. Nagy idő óta ez az első eset, hogy egy kanonokjelölt lemondjon legközelebbi előléptetéséről.

Védekezés az árvíz ellen. A Rábának megindult jége Árpás községben oly óriási mértékben torlódott össze, hogy nagy erőfeszítés mellett lehetett a hidat megmenteni és a veszélyt elhárítani. A jégtorlaszok hossza 100—150 méter hosszú és 80 cm. vastag volt. A mentőmunkálatokat Inkey mérnök vezette, aki negyvenyolc óráig kénytelen volt éjjel-nappal embereivel dolgozni. Miután a hidák körül a jeget átfűrészték és mechanikai uton a torlódást megszüntetni nem lehetett, a jeget dinamittal robbantották szét. A darabokra szagatott jég oly erővel rontott a hidnak, hogy azt hitték, hogy az széjjel megy. De Inkey ügyes intézkedései minden további veszélynek elejét vették. Az árpásiak állítása szerint a vizállás oly magas volt, aminőre nem emlékeznek és a Rábaszabályozás Árpáson az első tüzpórást sikeresen kiállotta.

Alapos megnyugtató. Nő: Édes kis öregem, elhidd, boldogságomat csak aggodalmam zavarja meg gyakran, hogy megunva a házaset gyönyöreit, megbánod, hogy egyáltalán megszületél.

Fiatal férj: Ugyan kiesikém, minek gyötöröd magad ilyen oktondiságokkal? Már hogy bannám meg nősülésemet? Sőt ellenkezőleg, oly annyira innyemre van a házaset, hogyha te ma meghalnál, biztosítalak, már holnap feleség után néznék.

Csöd. *Fieber* Armin kapuvári könyvnyomdász szerdán esődöt kért maga ellen, melyet a törvényszék még aznap el is rendelt és tömeggondnokul *Gail* Sándor kapuvári ügyvédet, helyettesül *Hofner* Elek drt nevezte ki.

A menyasszonyi kelengye. Szép lilaszín, babos menyasszonyi ruha mesélte nekem ezt a szomorú történetet: „Nézzé csak, a zálogházba jutottam; itt vannak velem a többi ismerősök is: asztalkendők, terítők, meg aztán a menyasszonyi koszoru, a jegygyűrű, szóval az én szép, bánatos leánykámnak minden holmija. Hát ide kerültünk. Egész egy tragédia ez uram. Már minden készen volt az esküvőre, csak még a pap áldása hiányzott. Csak még az hiányzott, de el is maradt. A vőlegény keveselte a hozományt s az esküvő napján visszalépett. Az én szép bánatos leánykámnak még bánatosabb lett ezután. Reám is megharagudott, eldobott magától; a jegygyűrű sirva esengett, mikor halvány lilium ujjacsájáról a padlóra hullt s oly szomorúan zizegtek a menyasszonyi koszoru bokrétaí! S jöttek a hitelezők, kérték a kelengye árát. Pénz nem volt a háznál s mit csinált volna velünk a mi szép bánatos leánykánk. Így jutottunk mi ide uram; már régóta a zálogház lakói vagyunk; időnk lejárt, most árveznak bennünket. Ne igérjen a kelengyének egy darabjára se uram. Reszkető kezek varrták, minden öltés egy könyesepp árán készült rajtuk. Nézzé, senki sem ígér reánk. Megnéznék s félre tesznek bennünket, hogy ne lássunk többet vigaszt soha — sohasem; hogy szomorúság legyen az osztályosunk, mint az én szép halovány leánykámnak, — örökké." Szép lilaszín babos menyasszonyi ruha mesélte nekem ezt a szomorú történetet.

— **A színházpártoló egyesület** pénteken báró *Augustinetz* Antal elnöke alatt választmányi ülést tartott. A választmány elismerőleg nyilatkozott színházunkról és *Makó* Lajos színházvezetőnek 1000 forint szubvenciót szavazott meg. A színházak menházának alapjára a választmány 50 forintot adott.

— **Elfogadható ok.** Egy társaságban nemrég élénk vita tárgyát képezte egy színdarab, mely erkölestelen híre dacára (vagy tán ép ezáltal) mindig nagyszámú közönséget vonzott a színházba. Én csak az igazgatót nem értem, szót közbe egy urból, hogyan bír egyáltalán olyan darabot színre hozni, melyet tisztességes nő pirulás nélkül nem nézhet végig. — De édesem, hiszen magad is végig nézted kétszer is, hamiskodott — egy barátja. Igaz, hebegő a hölgy zavarral, de csak mert... mert potyajegyem volt mindannyiszor.

— **Színészvér.** Annak idején nagy feltűnést keltett az az eset, hogy *Pajor* Emília, az ismert vidéki primadonna leányát apácának vitték a soproni orsolya-klostomba. Az anya valósággal visszarábolta a leányt, de a kis leánynak nem tetszett a világi élet zaja — és visszazökött a zárdába. És lám, mivé fejlődött a kis apácánövendék. Most írják Szatmárról a Nagyváradnak, hogy ott *Csatár* Róza, Csatárnak és *Pajor* Emiliának leánya föllépett *Póstás Milka* szerepében és nagy sikert aratott.

— **Jutalomjátékok.** Oly gyors egymásutánban kerülnek színre a jutalomjátékok, szinte egymás rovására esnek. A jövő héten is három jutalomjáték lesz, az első holnap hétfőn kedvetlően operett- és népszínmű-primadonnánk *H. Csillag* Amália jutalma leendő, mely iránt már nagy az érdeklődés, ami természetes is, mert *Csillag* volt az első ebben az évadban, aki hideg közönségünket zajos tapsra ragadta. Színre kerül a *Tót* leány népszínmű, melynek Hankája *Csillag* legjobb szerepei közé tartozik.

— **Tegnap jobb volt.** Nagybácsi (terden lovagoltatja kis öcsésjét): Ez csak tetszik neked mi?

La ei: Hogyne, kedves bácsikám, de tegnap mégis jobb volt, tudod, tegnap valódi számaron ültem, olyanon, amelyiknek négy lába van.

— **A Fertő lecsapolása ellen.** Nezsider község bírája, *Amon* János a következő meghívást bocsátotta ki Mosony- és Sopronmegyék érdekelt községeihez:

Győrmege tekintetes alispáni hivatala f. é. január hó 27-én 544. sz. a. kelt határozatával a Fertő részletes lecsapolására vonatkozó tervezet kivételét engedélyezvén, az által megengedett az ártérbe vont községeit az eléggé ismert Rábászabályozási költség címén még súlyosabb teher fogja sújtani. Ezen újabb, már a tönkretúttal fenyegető megterhelés ellen védekezendő, több érdekelt község indítványozása folytán, Nezsideren 1893. évi március hó 13-án d. e. 10 órakor, a városi teremben értekezlet fog tartatni, melyen az érdekelt községek sérelmei és azok mikénti orvoslásának módzatai, esetleg a nagyméltóságú m. kir. kereskedelmi miniszteriumhoz felterjesztendő kérelem pontozatai fognak megállapíthatni.

— **Széjjel megy a városháza,** de nem Sopronban, hanem Kismartonban, ahol a falakon hatalmas repedéseket észleltek. Amikor azután ezek a repedések reparálásához kezdtek, rájöttek, hogy éppen a megrepedt falak alatt levő gerendafák elpudvásodván, ketté törtek. A tegnapi közgyűlés elhatározta a veszélyes lakrészek kiürítését.

— **A győri sajtó köréből.** A Győri Független Ujság eddigi szerkesztője *Mailänder* Izidor megvált a laptól; helyette a szerkesztést *Krisztinkovich* Ede győri ügyvéd és volt orsz. képviselő vállalta át.

SZÍNHÁZ.

Csütörtökön a városi szegényalap javára a Falu rosszá-t adták; mivel azonban a szegény-alap kezelőbizottság, mely ily alkalmakkor a színházi jegyeket elárúsítja, a sajtónak fenntartott helyeket is eladta, — az előadásról nem referálhatunk.

Gauthier Margit. Ifjabb Dumasnak ezt a realiztikus drámáját választotta *Cserny* Berta jutalomjátékként a közönség, mely pénteken a karzat leszámításával zsufolásig megtöltötte a színházat, az előadást *Cserny* művészetének való hódolásra használta fel. A legelőkelőbb közönség foglalta el a színház minden páholyát és ülőhelyét s amikor *Cserny* a színpadra lépett, percekig tartó taps fogadta őt és a zenekarból számtalan szebbnél szebb virágcsokrot és virágkosarat nyújtottak fel. S ez a taps az előadás alatt többször ismétlődött s elemetaris erővel tört ki, mikor a 2-ik felvonás végjelentében pompás koszorút kapott a jutalmazott. Az egyik virágkosárban pompás női aranyóra volt, a soproni ifjúság ajándéka.

Cserny Bertha *Gauthier* Margit szerepében színészi talentumának teljességét mutatta be; a kurtizán könnyű-

vérűsége, a szerető kedves mély érzelme, a lemondó nő fájdalma egyaránt kifejezést nyert játékában, melyet nagyban emeltek feltűnést keltő, gyönyörű toalettjei. *Klenovits* mint *Armand*, *Fenyéri* mint *Armand* atyja szintén jó alakítást nyújtottak. *Bodroghy* Prudence szerepében elevenen játszott és velük együtt az összes szereplők a darab eleven, pezsgő dialógjait a 4-ik felvonásig elismerésre méltón érvényre emelték. Ámde a 4-ik felvonásban nagyot csökkent ez a jó összjáték; több ízben pausa állt elő, *Klenovits* megkésett, ami mind az előadás rovására történt.

Műsor: Ma délután 3 $\frac{1}{2}$ órakor ismétlődik a *Hőfehérke* című gyermekelőadás. Ez előadásra az érdeklődés éppen oly nagymérvű, mint az első előadásakor volt. Este 7 $\frac{1}{2}$ órakor *Cigánybáró* operette adatik. A címszerepet *Hunfi*, Saffit *H. Csillag* éneklé, Zsupánt *Andorfi* játsza. Hétfőn *H. Csillag* Amália, a társulat általánosan kedvelt primadonnája jutalmául *Almásy* Tihamér *Tót* leány című népszínműve megy, melyben a jutalmazandónak egyik legjobb szerepe van. E darabban *Makó* igazgató is fellép az öreg Gyarmati szerepében. Kedden *Királyfogás*. Szerdán *Fenyéri* Mór jutalomjátékául *Csiky* G. Cifra nyomorusága kerül színre, melyben *Csoma* bácsi künön szerepét adja. Csütörtökön *Gabányi* Árpád 100 arannyal jutalmazott vigjátéka lesz bemutatva a *Kapivár*. Pénteken *Andorfi* Jávra *Eleven* ördög adatik. Szombaton *Örök törvény* *Csiky*től. Vasárnap délután először *Hamelni* patkányfogó látványos színmű adatik, melyben közel 200 gyermek vesz részt. Este *Háromszéki* lányok népszínmű. A *Hamelni* patkányfogó-hoz a gyermekek próbái ezenetül mindennap 4 órakor tartanak. Az igazgatóság kéri a szülőket, hogy gyermekeiket ezen időre a színházhoz küldeni sziveskedjenek. A színházulat ma már megkezdte a próbákat a *Próba házasság* című énekes bohózatból, mely a népszínházban rendkívüli sikert aratott.

CSARNOK.

Hogyan lehet meggazdagodni?

Mikor huszonkét éves voltam, egy éjjel nyugtalanul forogtam az ágyamon. Az a gondolat forgatott, hogy meg kellene gazdagodni.

— Ez jó és hasznos gondolat, — jegyeztem meg félhangosan, és esodálkoztam, hogy ez előbb nem jutott az eszembe.

Még sohasem voltam gazdag, de gazdag embert ismertem néhányat. Ezek aranyórák, jóltáplált urak voltak; utolsó divat szerint öltözködtek és ha szabó jött velük szembe, nem keresték igazgatottan a mellékutakat.

Másnap egy sokat tapasztalt patikus ösmerősömtől megkérdeztem, mit gondol, hogyan lehetne meggazdagodni?

A patikus rámerengett a legfelsőbb orvosi polera és rövid gondolkodás után így felelt:

— Kétféle módot tudok. Az egyik: össze kell főzni valami bajuszpedrőt. A másik: el kell venni valami gazdag leányt.

Bajuszpedrőgyártáshoz nem értek. Az utóbbit választottam.

Elvettem egy gazdag leányt feleségül.

A leány elég csinos és elég gazdag. Azt hiszem, még csinosabbnak is találtam, mint gazdagnak. Tudott főzni és remekül zongorázta a kék nefejejtset. Az apja az esküvő előtt azt mondta, 50 ezer forintot kapok velem. Az esküvő után hozzátette: „majd ha én és feleségem meghalunk.”

Áldott jó ember volt szegény, de roppant egészséges. A felesége pláne egyike hazánk legkövérebb hölgyeinek.

Beláttam, hogy a patikus ostoba ember.

Akkor összedugtuk a fejünket a feleségemmel. A feleségem okos asszony volt. Én is meg vagyok elégedve az eszemmel. Néhány napi tanakodás után rájöttünk, hogy a meggazdagodásnak legegyszerűbb módja az, ha az ember sorsjeggyel százezer forintot nyer.

Sok sorsjegyet vettem. Kiszámítottuk, hogy ha valamennyi sorsjegyünket kihuzzák, 8.650.000 forintot nyernénk s ennek elszállítására négy vaggont kellene bérelnünk a vasuton. A feleségem szinte megjédt, hogy hol találunk helyet annak a sok pénznek. Magam is megjédtam, de csakhamar megnyugvást találtunk abban a gondolatban, hogy mind a kilencédfél millió forint aligha kerül hozzánk.

Az első húzásra egy hónapig kellett várakoznunk. Hogy az időt hiába ne töltsük, lázas buzgalommal igyekeztünk tönkretenni a kis lutrit. Minden éjjel szá-

mokkal és sertésekkel álmodtunk és szívünkbe véstük amiket a lutrizásban tapasztalt öregek tanácsoltak.

Fájdalommal kellett tapasztalnunk, hogy a kis-lutri megbizhatatlan eszköze a meggazdagodásnak.

Kövérségekkel egybekötött álmainknak nem felelt meg sem a brünni, sem a prágai, sem a temesvári lottóhúzás. abban az időben gyalázatosan rossz és rendetlen járása volt a számoknak. Maga az öreg plébános, aki szakavatott lutrizó, a saját külön számhúzó pókját ebben az időben csapta el a befőttes üvegből.

A sorsjegyekkel vigasztaltuk magunkat.

Az első húzás előtt való éjjelen egy szemhunyást sem aludtunk.

Pedig aludhattunk volna, mert a húzásnál a mi számaink nem szerepeltek.

— Ez feltűnő, — jegyez meg másnap a feleségem

— Ez hihetetlen — szóltam én a hírlapot letéve. Biztunk a következő húzásban.

Hiába; mintha a mi sorsjegyeink nem is léteztek volna a világon, minden húzás más és más számokkal végződött. Egyetlen egyszer esett meg rajtunk csupán, hogy az egyik sorsjegyünket az 5-ös híján csaknem kihúzták.

— Ez rettenetes! — szólt a feleségem.

— Ez borzasztó! jegyeztem meg busan lebegtetve a hírlapot.

S hogy teljes legyen nyomoruságunk, kérdésünkre még a hírlap is a következő választ adta a szerkesztői üzenetek között:

„Hü olvasó! „Sorsjegyei nem lettek kihuzva.”

Másnap a közuti lóvonaton utazva, egy tekintélyes arcú, pepita nadrágos ur ember beszédét hallgattam látszólag közönyösen, de igazában szívdobogással.

A tekintélyes arcú, pepita nadrágos ur, két másik, kevésbé tekintélyes arcú ismerősének előadta, hogy öcsese önműködő üveg dugókat talált fel és még nem is szabadalmazták találmányát, máris 30 ezer forintot kapott érte.

Ugy futottam haza, mintha kergetett volna valaki. Előadtam a feleségemnek, hogy rájöttem a meggazdagodás titkára s elmondtam neki, hogy miket beszélt a pepita nadrágos ur a lóvonaton.

— A dolog egyszerű, — így végeztem be a beszédemet, — valamit fel kell találnom.

Feleségem helyeselte ezt az eszmét. Egész nap lábujjhegyen járt és megintette a macskát, hogy ne doromboljon. Én pedig bevonultam a belső szobába és olyan mély gondolatba merültem, hogy szinte buváruhában éreztem magamat.

Azonban hiába járt a feleségem a macskával együtt lábujjhegyen, hiába tiltotta ki a házmester a házból a verkléseket, semmiféle találmányt nem tudtam kitalálni.

— Ne essél kétségbe, szólt a feleségem, a homlokomat megcsokolva, — látod *Kolumbusz* *Kristóf* sem tudta két nap alatt megtalálni Amerikát.

Egy éjjel aztán, amint a találmányok örvényében esónakáztam, hirtelen mintha a puskából löttek volna a fejembe egy eszmét, megvolt a találmány.

— Gyujts hamar gyertyát, — szóltam a feleségemnek, — különben mindjárt elfelejttem.

Szegény feleségem csaknem az egész házat felgyújtotta ijedtében és siettében, én pedig tollat ragadva, lázasan leírtam: „Dugóhúzó!”

— Hogyan? kérdezte bámulva a feleségem, — dugóhúzót találtál fel?

— Azt, feleltem nekimelegedve — egy csavargós kis vas, az üvegyakra egy támaszték s megvan az egész.

Feleségem esodálkozva csapta össze a kezét. Zseninek nevezett. Kijelentette, hogy büszke rám. És örömlőnkben tán körülpolkázunk volna a szobában, ha ugyan budapesti szobában polkázni lehetne.

Másnap elvittem a találmányomnak a lepecsételt leírását a miniszteriumba, és boldogan vártuk a rejtélyes bevét, aki az önműködő dugóért 30 ezer forintot adott.

Fél évig is kellett sarkalnom a miniszteriumot, miközben elkecseregett éleket mondtam, hogy p. nem dugóhúzót kellett volna feltalálnom, hanem szabadalomhúzót.

Fél év múlva visszaérkezett a kérvényem azzal a felelettel, hogy az én dugóhúzóim már régen fel van találva.

— Ki lehetett az a gazember? kérdeztem rogyásig meglepetve, ki lehetett az, aki engem megelőzött?

Feleségem szomorú vállvonással felelt, hogy ő nem tudja, azután lecsillapodott, vigasztalt. Bizony ha

ő nines, talán valami öngyilkosságra is rábusultam volna magamat.

Ettől az időtől kezdve nem merem többé feltalálni semmit.

De a meggazdagodás titkán ma is sokat gondolkodom.

Próbáltam szindarabot írni, nem fogadták el. Próbáltam könyvet írni, nem vették meg. Próbáltam meggyápipaszárt termelni, mind görbén nőtt. Próbáltam löversenyeknél nyerni s ezeken nyertem volna is ha az utolsó beérkezőknek adták volna a nyereményeket.

Szóval mindent megpróbáltam már, mindent.

De szegény maradtam.

Pedig most már ugyancsak elkelve nálam a gazdagság. Két kis lurkó gyerek máskál a térceinken.

Az egyik olyan mint én vagyok.

Szép.

A másik olyan mint az anyja.

Gyönyörű.

Neha bizony úgy elfelejtkezem mellettük a szegénységről, mintha nekem szerezne Wekerle a monarchia minden koronáját.

GÁRDONYI GÉZA.

KÜLÖNFÉLÉK.

Az Amerikába vándorlók ellen. A belügyminiszterium valamennyi törvényhatósághoz a következő korrendeletet intézte: A berlini es. és kir. osztrák-magyar nagykövetségnek a es. és kir. közös külügyminiszterium útján vett értesítése szerint az észak-atlanti gőzhajózási vonalak szövetkezete, melyhez a két legnagyobb német hajózási vállalat, az észak-német Lloydon és a Hamburg-amerikai hajózási részvénytársaságon kívül a belga és németalföldi vonalak is tartoznak, elhatározta, hogy az északamerikai Egyesült-Államok által a bevándorlás ellen gördített akadályokkal szemben f. évi január 1 től kezdve a nevezett államokba csak I. és II. osztályú utasokat szállítanak, a fedélközöni szállítást tehát, melyet eddig majdnem kizárólag a kivándorlók vettek igénybe, beszüntetik.

Megüresedett katonai alapítványi helyek. A hadsereg katonai nevelő és képző intézeteiben az 1893/94-iki iskoláévre 26 magánalapítványi hely jő üresedésbe. A pályázati határidő 1893. május 31-én jár le s az azután beadandó kérvények nem vétetnek figyelembe. A pályázat feltételei a honvédelmi miniszteriumnál tudhatók meg.

IRODALOM.

Eppen most jelent meg *Petrovics* László volt soproni, most kis-szebeni tanár műve, *Baross Gábor* élete, izléses kiállításban. A munka 6 ivnyi terjedelemben ismerteti a hazaszerte gyászolt, kitünő munkássága, népszerű miniszter életrajzát, közli 15 igen érdekes levélét és hozza sikerült areképét. A mű főbb fejezeteinek címei: Bevezetés. — A bölesötöl az országházig. — A képviselő. — Az államtitkár. — A miniszter. — Az utolsó napok. — Baross és családja. — Apróságok Baross Gábor életéből. A mű ára 1 frt 40 kr. Megrendelhető Kis-Szebenben Petrovics László gym. tanárnál.

A kézügyességi oktatás Svédországban. Ily cím alatt adta ki *Schranz* Mihály, a soproni kézügyességi iskola igazgatója mult év nyarán tett tanulmányutjáról szóló egyszerű világos, de vonzó irálylyal megírt ismeretűt, mely a helybeli könyvkereskedésekben 15 krért kapható.

Schranz Mihály a kézügyességi tanításnak a slójdnek lelkes híve. Két ízben is künn járt Svédországban, hogy megtanulja kézügyességi tanítást s Sopronban a háziipar iskolában már mult tanévben megkezdette a slójd tanítását; most meg említett füzetében a kézügyességi tanítás nagy paedagogiai jelentőségét fejtegeti meg-

győző érvekkel. Ismertetése végén megszólal a hazafi, amikor így ír:

„Helyi viszonyainknál fogva az említett emberhez még egy speciális szempont is járul, mely hazánk e határszéli városában nemzetiségi tekintetben tagadhatatlanul nagy fontossága. Köztudomásu, hogy városunkban az utóbbi években oktatási nyelvül el va i rendelve a magyar, a célból, hogy ezt a tanuló, mire a népiszkolai osztályokat bevégezi, teljesen elsajátítsa. Amde mit használ a legodaadóbb fáradozás is, ha a növendék az iskolában naponként töltött 4—5 órán kívül a nap többi részét ismét csak oly körben tölti, hol nemesak hogy a nyelvben szerzett ismereteit gyakorlatilag értékesíteni alkalmá nem nyílik, de a német nyelv kizárólagos használata valóságos hátrányára van haladásának. Így azután, mint mondani szokás, a mit az iskola épít, azt a szülői ház lerontja. A kézügyességi oktatás itt ismét csak kiváló szolgálatot tenne a fentebb kimutatott elérhető eredményeken kívül azért is, hogy a gyermek a nap hosszabb részét tölthetné az iskola nevelői hatása alatt és alkalmá nyílnék arra, hogy az iskolában szerzett nyelvi ismereteit játszi módon gyakorlatilag alkalmazni megtanulhassa.”

Ajánljuk mindenkinek e füzetet, aki megimerkedni akar a slójddel.

TÁVIRATOK.

— A Soproni Hirlap eredeti tudósításai. —

Budapest, márc. 4. Az országgyűlés a képviselők illetteknek kérdését tárgyalta. Elfogadták Kemény azon határozati javaslatát, mely szerint a képviselői illettek birói tiltítása nem vonja maga után a mandátum elvesztését.

Bécs, márc. 4. Prix polgármestert a pápa a Szt-Gergely-rendjellel tüntette ki.

TÖRVÉNYKEZÉS.

Bűnügyi nyilvános végtárgyalások.

1893. március 7-én.

177/1893. Sulyos testi sértés büntette miatt vádolt Timár Antal tizenháromvárosi.

338/1893. Hatóság elleni erőszak és sulyos testi sértés büntette miatt vádolt Dömötör Ferenc, Dömötör Antal, Dömötör János, ifj. Tóth József, Vida Antal és ifj. Horváth János salamonfai.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

S. J.-nek Kapuvár Azt kérdi tőlünk, miért nem adjuk meg X. Y.-nak a mélt. vagy Z. B.-nek a nagys. címet és miért nem urazuk meg az intelligens embert, ha róla írunk? Egyszerűen azt is felelhetnők, hogy sokféle a guszts; de ezzel csak elűtnők a dolgot, azonban meg nem magyaráznánk álláspontunkat, amely abban foglalható össze, hogy önértetes, demokratikus magyar sajtó nem segítheti elő a címkorságot, sőt inkább az a kötelessége, hogy minél előbb hasson az amugyis mesterségesen emelt társadalmi korlátokkal szemben. Hangsúlyozzuk azonban, hogy az urazás pl. a franciáknál általános; francia könyv vagy hirlap mindenkít uraz. De ez ép annyi, mint senkitem urazni, földolog levén az egyenlő mértékkel mérés.

PIACI ÁRAK.

A soproni heti vásáron március 3-án a forgalom a következő volt: búzából eladatott 270 mm., rozsból 75 mm., árpából 65 mm., zabból 50 mm., kukoricából 35 mm., szénából 350 kilo, szalmából 330 kilo. Az árak a következők voltak: buza 7 frt 60 krtól 7 frt 80 krig. — Rozs 6 frt 60 krtól 6 frt 70 krig. — Arpa 5 frt 50 krtól 6 frt — krig. — Zab 6 frt — krtól 6 frt 20 krig. — Kukorica 5 frt 20 krtól 5 frt 50 krig. — Széna 1 frt 50 krtól 3 frt 20 krig. — Szalma 90 krtól 1 frt 40 krig.

NYILTTÉR.

E rovatban közlötteknek sem alakjáért, sem tartalmáért nem vállal felelősséget a szerk.

Tudomásulvétel és mihez tartás végett figyelmeztetem mindazokat kiket Sopronban tartózkodó *kiskoru Géza fiam* hitelezésre szólít fel, hogy nevezett fiamnak — mután én erre fel nem hatalmaztam, — pénzt vagy egyéb értéket hitelbe ne adjanak, mert én fiam adósságáért szavatosságot nem válllok, azokat ki fiam adósságáért szavatosságot nem válllok, azokat ki nem fizetem, s az ennek dacára is hitelezők netáni károsodásukat meggondolatlan eljárásuknak tulajdonítsák.

Megjegyzem, hogy nevezett kiskoru fiamnak sem nagynénje, sem más elhalt oly rokona nines, ki helyette valamit kifizetne, vagy pedig kiről bármiféle jogcímen oly vagyon szállana reá, mely felett fiam saját maga rendelkezhetnék.

Csorna, 1893. február 27. é.

Mayer Lajos,
kir. járásbíró.

VASUTI MENETREND.

Győr-sopron-ebenfurti vasut.

Sopronból indul.

<i>Győrbe:</i> 6 óra 20 p. regg.	<i>Bécsbe:</i> 6 óra 00 p. regg.
2 óra 04 p. délut.	9 óra 45 p. regg.
6 óra 44 p. este.	3 óra 12 p. délut.

Sopronba érkezik.

<i>Győrből:</i> 8 óra 51 p. regg.	<i>Bécsből:</i> 9 óra 13 p. regg.
3 óra 05 p. délut.	1 óra 59 p. délut.
9 óra 15 p. este.	6 óra 18 p. este.

Déli vasut.

Sopronból indul.

<i>Szombathelyre:</i> 9.28 regg.	<i>Bécsbe:</i> 6 óra 14 p. regg.
8.14 délut.	7 óra 27 p. regg.
10.55 éjjel.	10 óra 55 p. délut.
	1 óra 10 p. délut.
	6 óra 23 p. este.

Sopronba érkezik.

<i>Szombathelyről:</i> 5.59 regg.	<i>Bécsből:</i> 6 óra 51 p. regg.
7.22 regg.	9 óra 18 p. délut.
10.43 délut.	4 óra 20 p. délut.
6.13 este.	8 óra 07 p. este.
	10 óra 43 p. éjjel.

Meghívás.

A „Soproni fogyasztási szövetkezet”

II-ik rendes közgyűlését

1893. évi március hó 12-én, délelőtt 10 órakor a vármegyeház nagytermében tartja meg, melyre a szövökezet tagjai tisztelettel meghívtnak.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság üzleti jelentése és a mérleg betérjesztése.
2. Intézkedés a tiszta nyereség hová fordításáról.
3. Az alapszabályok módosítása
4. Az elnök, alelnök, az igazgatóság és a felügyelő-bizottság megválasztása.
5. Az alapszabályok szerint kellő időben benyújtott indítványok

A zárszámadás, vagyon mérleg, a szövökezeti tagok érvényes névjegyzéke a be- és kilépő tagok jegyzéke a K. T. 243 §-a értelmében mai naptól kezdve az üzleti helyis gben (várkerület 0 szám) közzszemlére ki vannak téve és azok az üzletrészes tagok által betekint etők

Sopron, 1893 évi március hó 1-én.

Az igazgatóság.

KÖNYVNYOMDA ÉS MŰINTÉZET

ROMWALTER K. ÉS FIA

Sopron, várkerület 121.

Állánkoznak mindennemű nyomtatványok szakszerű elkészítésére.

KÜLÖNLEGESSÉG:

Stilszerű színes nyomtatványok előkelő művészes kivitelben.
Bronz- és dombornyomás. Üzleti könyvek.

Kétszínű reklám-nyomtatványok tömeges mennyiségben olcsóbban mint bárhol.

Hirdetések

a

SOPRONI HIRLAP

részére

legolcsóbban vétetnek fel.

Kimerítő felvilágosításokkal készséggel szolgál

a kiadóhivatal

Várkerület 121.